

## EXPUNERE DE MOTIVE

Prezenta propunere legislativă are ca scop eliminarea unui vid legislativ în domeniul fiscalizării activităților de recuperare a creanțelor, activități desfășurate pe teritoriul României. În prezent, numeroase entități, în special cele nerezidente, desfășoară activități comerciale consistente în România fără a fi supuse unei impozitări directe asupra profitului obținut din sumele recuperate de la debitorii români. În lipsa unei reglementări fiscale clare, numeroase firme de recuperare — în special cele nerezidente — cumpără creanțe și desfășoară activități de recuperare prin intermediul unor agenți dependenți, dar eludează fiscalizarea efectivă a veniturilor realizate pe teritoriul României, profitând de lipsa mecanismelor de control. Această situație creează un tratament fiscal inechitabil între operatorii economici români și cei străini, favorizând practicile de evitare a fiscalizării și afectând veniturile bugetului de stat.

Pentru comparație, am ales state-etalon care sunt frecvent invocate ca modele fiscale sau juridice: Franța, Germania, Italia, Spania, Polonia.

### 1. Franța :

Activitatea de recuperare a creanțelor („recouvrement de créances”) este activitate comercială reglementată. Avem reglementare distinctă în Code de la consommation și Code de commerce. Societățile de recuperare sunt considerate operatori economici în sens deplin. Nu există niciun dubiu privind natura comercială a activității sau necesitatea instituirii impozitului pe profit aplicabil pentru activitatea desfășurată pe teritoriul Franței.

Se consideră că există sediu permanent dacă: există agenți sau reprezentanți, sunt purtate negocieri cu debitorii, se administrează creanțe în mod activ. Recuperarea creanțelor nu este scutită de TVA. Activitatea este considerată prestare de servicii comerciale. Franța tratează recuperarea creanțelor ca activitate economică cu impact social, supusă controlului și fiscalizării stricte.

### 2. Germania :

Recuperarea creanțelor (Inkasso) este activitate comercială, supusă autorizării (Legea serviciilor juridice – Rechtsdienstleistungsgesetz). Este asimilată unei activități comerciale specializate, nu unei simple gestiuni pasive.



## ROMANIA

În materie de regim fiscal, avem impozitare normală pe profit (Körperschaftsteuer).

Se consideră a exista sediu permanent dacă activitatea este desfășurată prin personal, prin mandate sau prin interacțiune directă cu debitori germani.

TVA este aplicabil, fără scutiri.

Curtea Fiscală Federală a confirmat caracterul economic al activității.

### 3. Italia :

Recuperarea creanțelor este calificată drept activitate comercială de servicii, supusă licențierii (autorizație prefecturală).

Este imposibilă desfășurarea activității fără recunoașterea caracterului comercial.

Regim fiscal : Impozit pe profit (IRES).

Se consideră sediu permanent dacă există activitate organizată sau agenți.

TVA aplicabil pentru serviciile de recuperare. Cesionarea repetată a creanțelor nu înlătură caracterul economic.

### 4. Spania :

Recuperarea creanțelor = activitate economică (actividad económica).

Este tratată ca serviciu financiar-comercial, dar nu bancar.

Regim fiscal : Impozitare pe profit.

Sediu permanent dacă activitatea este orientată către debitori spanioli în mod activ.

TVA aplicabil. Doar anumite operațiuni financiare strict bancare sunt scutite – recuperarea NU.

### 5. Polonia :

Activitatea de recuperare creanțe este considerată activitate comercială profesională, reglementată distinct. Și Polonia a avut practici agresive ale recuperatorilor, iar statul a reacționat prin reglementare + fiscalizare fermă, similar cu acest proiect legislativ.

Firmele nerezidente sunt considerate a avea sediu permanent dacă:

-există personal,



-există contracte cu entități locale,

-există activitate repetitivă.

TVA este aplicabil fără excepții.

Așadar, prin introducerea unui regim fiscal unitar, aplicabil tuturor entităților care recuperează creanțe în România, indiferent de statutul lor juridic sau de statul de rezidență, urmărim consolidarea bazei de impozitare, sporirea transparenței și echitatea fiscală. Măsura va conduce la o mai bună monitorizare a acestor activități și la creșterea contribuției lor la bugetul național.

Pentru a demonstra justetea susținerilor prezentate, arăt faptul că unele dintre cele mai mari companii din domeniu care activează în țara noastră — KRUK România, B2Kapital, EOS KSI, Fire Credit și Asset Portfolio — au raportat pentru anul 2024 o cifră de afaceri cumulată de aproximativ 388 milioane RON. Aplicarea impozitului pe aceste venituri, precum și asupra veniturilor altor firme similare, dar cu activitate mai redusă, ar aduce la bugetul statului o sumă consistentă, care ar ajuta la finanțarea unor programe de dezvoltare la nivel național.

Situația actuală generează un dublu dezechilibru:

1. Pe de o parte, companiile străine ce activează pe teritoriul românesc în domeniul recuperării de creanțe sunt tratate preferențial, nefiind supuse acelorași obligații precum cele autohtone.
2. Pe de altă parte, bugetul statului pierde anual zeci de milioane de lei, din lipsa unei impozitări directe și absolut justificate a acestor activități economice.

Este așadar necesară intervenția legislativă, prin completarea Codului fiscal cu prevederi care să impună un tratament fiscal unitar și echitabil, indiferent de rezidența companiei, și care să asigure plata unui impozit proporțional cu veniturile obținute din creanțe recuperate de la cetățeni sau firme din România.

Prin prezentul proiect am amendat și art.8 alin.5 lit.a din Cod, deoarece la acest moment se reduce definirea agentului dependent exclusiv la autoritatea formală de semnare a contractelor, ignorând rolul economic real al persoanei care acționează în România. Nu intenționăm să modificăm regula, ci o aducem în acord cu realitatea economică. În practică, activitatea economică esențială este desfășurată în România, agentul român negociază, stabilește condițiile reale, administrează relația contractuală și colectează venituri, dar semnătura



ROMANIA

finală este mutată artificial în afara României, eludând astfel obligațiile principale de plată către statul român.

Apreciem că acest proiect de lege vine în întâmpinarea punctului de vedere al Guvernului, exprimat în cuprinsul documentului înregistrat sub nr.10220/25.11.2025, emis pentru un alt proiect având același obiect, dar care a fost respins de Senat tocmai din cauza criticilor aduse de Guvern. Atașăm aici fotocopia respectivului document, pentru comparație.

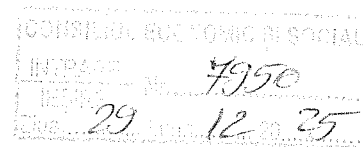
INIȚIATOR :

Deputat AUR Georgel Badiu



ROMANIA

## PARLAMENTUL ROMÂNIEI



### LEGE

#### pentru completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se completează și se modifică după cum urmează ::

Art.I :

Art.8 alin.5 lit.a se completează după cum urmează :

a) persoana este autorizată și exercită în România autoritatea de a încheia contracte în numele nerezidentului, cu excepția cazurilor în care activitățile respective sunt limitate la cele prevăzute la alin. (4) lit. a) - f); Existența autorității de a încheia contracte include și situația în care persoana care acționează în România joacă rolul principal care conduce la încheierea contractelor sau la realizarea activității economice generatoare de venituri, chiar dacă semnarea formală a contractelor are loc în afara României ;

Art.II : După articolul 13 se introduce un nou articol, Art. 13<sup>1</sup> , cu următorul cuprins :

Art. 13<sup>1</sup> :

(1) Entitățile juridice nerezidente care desfășoară pe teritoriul României activități de achiziționare și recuperare a creanțelor, în mod direct sau prin intermediul unui agent dependent, sunt considerate ca având sediu permanent în România.

(2) Veniturile obținute din activitatea de recuperare a creanțelor realizată în România de către aceste entități sunt supuse impozitării, în conformitate cu prevederile prezentului Cod.

(3) Pentru determinarea bazei de impozitare se ia în calcul suma reprezentând diferența dintre suma încasată și costul de achiziție al creanțelor debitorilor persoane fizice sau juridice aflați în România, indiferent de locul unde sunt înregistrate creanțele.



ROMANIA

(4) Impozitul stabilit potrivit prezentului articol se aplică fără a aduce atingere convențiilor pentru evitarea dublei impuneri la care România este parte, iar impozitul achitat în România se ia în considerare la stabilirea obligațiilor fiscale în statul de rezidență, potrivit convenției aplicabile.

(5) Nerespectarea obligațiilor prevăzute în prezentul articol atrage sancțiuni contravenționale, potrivit Codului de procedură fiscală.

**Președinte al Camerei Deputaților,**

**Președinte al Senatului,**